

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXI. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXI. DIE AVGVSTI.

P. HIERONYMVS
RVBIOLA.

21. August.
Hispanus
Senis 1571.

Oratio.

Mors.

Morbus.

Senense Collegium iterum gubernauit, primus istic Rector. In rei familiaris angustiis tenera in Deum nitet in fiduciā. Quare rogatus, ecquid consilij caperet, quod in tantā inopia Collegio nihil decesserit? Vrgente arctius penuria, litanias se cum suis multiplicate respondit. Cum ad extrema domi redactā re, ne panem quidem haberet Collegium, adiit ad hominem Societati non sat æquum; & fidenter interposito diuini amoris nomine dari sibi ab eo petiti in tantæ inopiae leuamentum aureos quinquaginta. Miranti illi, & num nesciret quām alieno esset animo à Societate is à quo hæc peteret interrogant, submissè respondit. Id quidem se haud nescire, sperare tamen se, illū Dei cānsā vel iis bene facturum, quibus non bene habētū voluisse. Quæ tam ingenua fiducia homini illi adeò arrisit, vt & petitam summam liberaliter promeret, & deinceps Hieronymum fidenter petere iuberet id quod necessitas postularet. Omnia in urbe illius & sociorum operā plena erant. Æger, supremum eum morbum sibi fore præuidit, doctorique Medico idem aperuit, de morientium religiosorum felicisorte inter lachrymas admiranda locutus. Os acetō lubentius eluebat ob Christi morientis memoriam dolores singulos sigillatim eū totidem sacrificia Deo dicans, adeoque ipsum sanguinem ēvenā profusum. Parvulus Sodalibus aduocatis circumdatus, post pretiosa documenta, *Salve Regina*

vna cum illis recitauit. Moriens adeò liquidā dulcedine se perfundi sentiebat, vt subuereretur ne hoc illi gaudium totius præmij summa esset pro Mors. iis quæ vñquam egisset. Nescire se aiebat an vñquam alias tantā perspicientiā diuinæ scripturæ adyta introspexisset, quantā eo articulo, quo tamen alias intelligendi vis fere obtunditur.

P. GVLIELMVS
MVRDOCHVS.

PArisis Collegij minister cum esset anno 1574. academicī perulantiores virgis instructi minaciter illum in secretā domo iubent vestes ad flagra deponere. Libenter se id Christi causā facturum dicens Guillelmus fecit; & ecce cilicinum in illo thoracem sub induso à collo, vsque deorsum conspiciati Lorarij, furore in reverentiam verso ad pedes illius accidere, venia postulata. In Scotia rem Catholicam sub medici specie per annos 14. cursans præclarè adiuit. Relatam à paucioribus Catholicis contra plures hæreticos victoriam in oratione positus & absens eo ipso, quo facta est tempore dicitur nunciasse, & vt pium est credere, eam etiam impetravit. Aiuū certum esse illum aspectu S. Patris Ignatij ad crucem alacriter ferendam eum animantis recreatum, cui totus erat impensè addictus. 10. iam annos natus erat cum hæretici pseudoeiscopi iussu, colaphis, fustibus carcere 7. mensium mulctatus est, libriaria supellestile proculata. Edimburgi Metropoli Scotiæ sacrificali in vesti circumductus fannis, alapis, ovis

uis putridis, & luto est appetitus. Ius-
sus est sacras vestes in ignem co niice-
re vel comburi; comburi potius velle
se dixit, quam illas comburere. Aiunt
ferreis compedibus pedes illius fuisse
vsque ad ossa exos. Adfuit illi velut
sacro seruiens irrisor iuuenis, cum il-
lis verbis: Iudica me Deus: at Guille-
mus Benè mones, inquit: Iudica me
Deus, & discerne causam meam de
gente non sancta, ab homine iniquo
& doloso erue me. Tum Reginā ad-
nitente liber sed in exilium pulsus a-
biit & obiit, pauperculam (ita ipse di-
cebat) animam suam ad migrandum
cum fiducia cohortatus.

IOANNES CARDINALIS DE LVGO.

Hispanus
Romæ 21.
Aug. 1660.
stat. 77.

Domo Hispalensis; sed Madriti
anno 1583. 25. Nouembr. natus
patrem habuit Ioannem de Lugo, ma-
trem verò Theresiam de Quiroga v-
trâque stirpe nobili ac gestis muneri-
bus honoratâ. Piæ marris industria le-
gere & scribere didicit cum non nisi
triennis esset. Vnde aiebat se non me-
minisse quando legere aut scribere di-
cidisset. Nouem annos natus, in scho-
la insima inter omnes palmam tulit,
& primum locum, Theses suas Logi-
cas S. Thomæ aquinati dedicauit,
iuxta morem tunc receptum Theses
cælitibus dedicandi. Salmanticæ stu-
duit iuri ciuili atque canonico, ma-
tre anno 1600. amisâ, & Francisco
germano Societatem ingresso. Inde
Madritum accersitus Ioannes, à Rege
annuâ ducentorum aureorum penso-
ne donatus est, quos percepit quo-
tannis vsque ad annum 1618. quo in
Societate quatuor vota professus est.
Sed ut ad illum Salmanticam reuer-
tamur; ibi ille operam dedit iuri trien-
nio cum laude insigni; & post exerci-

tia, horratu Francisci fratris, è prä-
scripto S.P. Ignatij religiosè obita, ani-
mum ad Societatem adiecit. At ob pa-
trem vxore ac seniore filio tunc orbū
& mœstum, consilium distulit; donec
tandem anno 1603. omnes moras a-
brupit, cùm parum gratum è domo
sua nuncium accepisset, ac vitam S.
P. Ignatij perattentè legisset. Ergo 6.
Iulij co anno Salmanticæ admissus
Villagarcia tyrocinium posuit sub P.
Gaspare de Vegas. Ad peregrinandi
experimentum pro more tytonum mis-
sus est ad Beatissimam Virginem de vir-
tutibus dictam, vulgo de las virtudes.

S. P. Ignatij
Lettio.

Tyrocinij mense duodecimo, Pa-
mpelonam ad recolendum Philo-
phiæ currículum destinatus, anno
1605. 10. Iulij vota religiosè nuncupa-
uit; Salmanticæ postea P. Petro de Ar-
rubal Theologo datus discipulus. An-
no 1610. Patre vitâ functo, Ioannis
hæreditas bifariam ita distributa, vt
quarta pars cesserit Collegio Hispa-
nensi, Salmanticensi tres reliquæ. An-
no 1611. sacris iniciatus, post tertium
probationis consuetæ annum Villagarcia obitum, Philosophiæ ab alio
inchoatae perdoncæ admotus est.
Medinæ Campi. Postea Vallisoleti do-
cuit Theologiæ ferè quinquenio, trié-
nalem tamen ex integro Philosophiæ
currsum prius docendo emensus. Val-
lisoleto Româ euocatus, appulit 2. Iu-
lij anno 1621. Vbi quia Hispanis tunc
adhuc ferè ignorantia B. Aloysij vitam
in triclinio legi audiuit, eam Hispani-
cè interpretatus, in Hispaniam misit,
vbi typis vulgata est. Primum in Col-
legio Romano auditus est cum Ange-
licum adolescentem Ioannem Berch-
mannum de vniuersa Philosophia di-
sputantem oppugnaret. Illud in itine-
re illi contigit non silendum, quod in
Gallie montibus ex arcta semita in
præcipitium è iuncto deiectus à mu-
lo prægrandi, qui obuius illac effra-
PP 3 natus

B. Aloysius.

natus currebat, Deiparae implorata ope manifestum vita discernit euascerit.

Explicit Romæ Theologiam per annos 20. (meus quoque in illâ magister) tanto splendore ingenij ac laude, ut scripta eius amanuenses plures ac postea typographos locupletarint tomis tot editis qui iam in luce versantur.

Mortifico.

Publica illa quæ Romæ mortalium oculos ad se trahunt, adeò fugitabat, ut sacrum purpuratorum Patrum Collegium vna in cœtu collectum (consistorium vocant) nunquam viderit, nisi cum in Collegium illud adlectus ab Urbano VIII. pileum acciperet Cardinalis. Nec unquam apud aliquem prandere voluit aut cœnare extra Societas domini quantumvis & à magnis & sapè fuerit invitatus. Nunquam in animum induxit, ut sua typis daret, nisi post multos annos iubente postea Mutio Vitellescho præposito Generali. Neque cubiculi administrū adhibuit. Ipse libentius exequebatur ea quæ poterat, quam aliena opera vtebatur. Ante alios manū surgebat de lectulo; ut horam orandi & sacrificiū diuinum mature executus; reliqua studiis daret. In prandio vix aliquid libabat, cœnare contentus. Omnes nationes ac religiosos ordines amore reuerenti singulare complectebatur.

Humilis.

In eunte anno 1642. mense Ianuario succedit illi in cathedra magnum illum ac multorum magnorum ingeniorum admiratione. (ad minorum fere usque inuidiam) laudatum ingenium P Antonius Perez: cui luculentius laudato Ioannes locum suum dedit, ipse vero ægris Collegio Romano præfetus. deinde suis expoliendis vacauit citra splendores aulicos, ne quid boni otii perderet, vel ne quid vanitatis staretur. Urbanum certè Pontifice munquam adiit (ne quidem ad pedum

oscula) nisi post annos ferè viginti, cum ei tumulum de iure & iustitia dedicaret.

Anno demum 1643. 14. Decembris ad Vaticanicum (monito prius à sede Apostolica præposito Generali) euocatus, & Cardinalis neporis curru eō vectus, currum illum *suum sererum* esse dixit, quo ad tumulum se vehi aiebat. Cum Pontifice quam multis, quam dolenter, quam serio egerit de non admittenda Cardinalis dignitate longum est percensere. Audiuī ego hæc illum mili id optanti familiariter, & particulatim postea referētem. Constantia illius Pontifici iam subirato obstinatio videbatur. Vnde adiecit Pontifex; id se iam nunciasse præposito Generali: parentum esse præcepto obediencia: id enim (inquietabat Urbanus VIII.) omnino per præceptum formale & formalissimum obediencia mandamus. Iam Cardinalis, ad S. P. Ignatij corpus illico supplices adiit, ubi etiam postea voluit sepeliri. Demum in sacrum ac supremum fidei quæstorum senatum cooptatus, deinde ab Innocentio X. Congregationi Concilij insertus, iussus est examinandis Episcopis operari. Quid auctoritate suā & constantiā efficerit in gemino Patrum purpuratorum conclavi pro Innocentio X & Alexandro VII. non est huius joci. Habuit aulam semper modestam, castos muros citra ullum officidulum pudicitia, ac ornatos imaginibus non inuercundis verum ad pietatem ciendam insignibus. Volebat sibi adesse Coadiutorem è Societate veluti socium ac vitæ suæ (ut ipse aiebat) testem, idque facile fuit in aulam quietā & boni exempli. Tres ex eius aula facti Episcopi, etiam hoc nomine celebrati, quod ex eius clientelâ venirent. Nec in Societate à superioribus, nec in purpura à summis Pontificibus ullum unquam officium

cium postulauit. Cauebat intentē, ne quid admitteret, quod religiosum Cardinalem non optimē deceret; contentus cultu paupere ac attrito in vestibus quae oculis non patebant. Clepsydra index temporum illi semper ad manum: monitor item qui statim ac horologij sonus audiebatur, ad illum ingressus, quota hora esset nunciabat; & aduertebat eum illicē ad orandum sese componere. Nunquam, etiam Cardinalis, pro vilo apud superiores intercessit; nec villam gubernationis partem attigit, neque auctoritate suā usus est vñquam ad quicquā alicui de Societate apud superiores impetrandum, vel ad laxandam cuiuscumque legis disciplinam; id quod magni meritō in illo semper fecit Societas, ab illo ut filio amata constanter, cum incredibili perpetua, nec affectata sed sincerrimae reverentiae significatione. Ad eleemosynam potissimum diebus Sabbati liberalis, eam turbæ pauperum eo die affluentis distribui curabat. Felix erat nec parcus fuit in puluere quodam Indico pauperibus dando contra quartanam,

successu optato; vnde ille puluis iam vulgo puluis Cardinalis de Lugo dicebatur. Quotannis in pauperes verecundos & alios erogabat scuta ferè quingenta; in Societatem quoque ac in Collegium Romanum potissimum, impensē beneficis. Moriens domum Professoram Romanam hæredem instituit; quæ illi post solennes exequias & orationem de illius laudibus dictā ac typis datā post indicta denique sacrificia, epitaphium. Posuit ē marmore ad sepulchrum S. P. Ignatij in hæc verba: D.O.M. Ioanni Cardinali De Lugo Societatis Iesu, Theologo eminentissimo, Domus Professorum Romana hæres, ut ubi fuerat thesaurus eius, ibi esset cor eius, prope corpus S. Ignatij. ex eius supremā voluntate monumentum P. obis anno salutis M. DC. LX. etatis LXXVII. De illius animi aequitate, si biisque semper simili tranquillitate ac aliis, dixi in dedicatione tomī qui est de mortibus illustribus. Eius imago Romæ spectatur cum Cardinalibus Toledo, Bellarmino atque Pazmanno, in domo Professorum, &c Coll. Romano..

XXII. DIE AVGVSTI.

P. N V N N I V S,
RIBERIUS.

11. August.
Luisianus
in Amboi-
no. 1549.
Vicario.

Pedit.

Diuino vocatu, & magno. Gonsal-
te cum consanguineis gloriose
certantis exemplo animum ad Societatem adiecit. Per iter in Amboinum sexcentos circiter, in Amboino vero plus quam duo millia capitum Christo adiunxit. Saracenis odio capropter in eum accensis adeo ut eam in qua habitabat domum igne circumdarent.

At Nunnus illo defunctus periculo, mari postea ferè ad naufragium vñque iactatus est, cum seminudus à fluctibus inscopulos ageretur, allideretur que capite atque corpore toro lacer. Ita reptabat per triduum, cum se haud posset erigere totus attritus. Sæpè ut pauperes tegeret, uestes suas exuebat. Saraceni ei qui Nuuanum trucidaret, pro sceleris pretio præmium præstiteret. In festo Assumptæ Dei Matri, cùm in eiusdem aede sacra, quam ipse exererat, diuinum sacrificium celebraret, singulari exultatione redundans cecinisse.